

До орла

Павло Грабовський

Обох нас, орле стервоїдний,
Знажає поле боротьби:
Рвемо у других шмат послідній,
Жаги нікчемної раби.

Та чом не в мене твої крила?
Я полинув би вище хмар:
Тут кров злочинства землю вкрила,
Скрізь повно слів, в повітрі — вар!

Де б не поглянув — боже! — всюди
Слід жертв, загублених дарма;
Не змовк стон тіней,— рвуться груди;
Нищаву смертю обійма.

О, браття серби, — гірко плачуї
Свята надія геть зника... Все кров та кров...
Між нами — бачу,
Червона річка протіка!